

[REDAKTOR] dnia 25 stycznia 2017 r.

Sygn. akt: OSD 82/16

Orzeczenie
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOR]
z dnia 25 stycznia 2017 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOR] w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Zdzisław Pieniążek
Sędziowie: r. pr. Ewa Gryc-Zerych (sprawozdawca)
r.pr. Agnieszka Superson Winkowska

Protokolant: apl. radc. Mateusz Hańkiewicz

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego: r. pr. Sylwii Wiązowskiej Grehl

po rozpoznaniu w dniu 25 stycznia 2017 r., sprawy ze skargi złożonej przez [REDAKTOR]
na radcę prawnego [REDAKTOR] obwinionego o to, że:

będąc pełnomocnikiem ustanowionym z urzędu dla [REDAKTOR] w okresie od dnia 16.10.2014r. do dnia 17.03.2016r. nienależycie wypełniał obowiązki pełnomocnika z urzędu, poprzez nieusprawiedliwione niestawiennictwo na posiedzeniach sądu w dniach 18.05.2015r. i 17.03.2016r; oraz nie wywiedzenie apelacji od niekorzystnego dla [REDAKTOR] wyroku sądu I instancji w sprawie o przyznanie renty socjalnej, t.j. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego opisanego w art.6, art.8, art.12 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 3 ust.2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz.U. 2016 poz.233 ze zm.)

ORZEKA

1. uznaje radcę prawnego [REDAKTOR] winnym popełnienia przewinień dyscyplinarnych określonych w art. 6, art. 8 oraz art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego przyjętego Uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopad 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, polegających na tym, że jako pełnomocnik ustanowiony z urzędu dla [REDAKTOR] do sprawy [REDAKTOR] [REDAKTOR] loczącej się przed Sądem Okręgowym [REDAKTOR] w okresie od dnia 16.10.2014r. do dnia 17.03.2016r. nienależycie wypełniał obowiązki pełnomocnika z urzędu poprzez nieusprawiedliwione niestawiennictwo na posiedzeniu sądu okręgowego w dniu 18.05.2015r. oraz na posiedzeniu sądu apelacyjnego w dniu 17.03.2016r; a także nie wywiedzenie apelacji od niekorzystnego dla [REDAKTOR] wyroku sądu I instancji w sprawie o przyznanie renty socjalnej i na podstawie art. 65 ust.2ba ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych wymierza obwinionemu karę pieniężną w wysokości 2.775 zł (słownie: dwa tysiące siedemset siedemdziesiąt pięć złotych), stanowiącą półtorakrotność minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w 2016r. na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 września 2015r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za prace w 2016r.

2. na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z § 1 ust. 1 pkt 1) Uchwały nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego, kosztami postępowania w kwocie 1.274,60 zł (słownie: jeden tysiąc dwieście siedemdziesiąt cztery zł 60/100) obciąża obwinionego.

[Podpis Agnieszki Superson Winkowskiej]

[Podpis Zdzisława Pieniążka]

[Podpis Ewy Gryc-Zerych]

Uzasadnienie

W dniu 17.03.2016r. [redacted] skierował do Okręgowej Izby Radców Prawnych [redacted] zawiadomienie informujące o nienależym wykonywaniu przez radcę prawnego [redacted] obowiązków pełnomocnika procesowego ustanowionego z urzędu dla [redacted] w sprawie [redacted] toczącej się z powództwa [redacted] o przyznanie jej renty socjalnej. Radcy prawnemu [redacted] zarzucono niedopełnienie obowiązku stawiennictwa na rozprawach w dniach 18.05.2015 oraz 17.03.2016r., niezłożenie wniosku o uzasadnienie wyroku sądu okręgowego oraz nie wywiedzenie apelacji od niekorzystnego dla reprezentowanej wyroku sądu I instancji.

W dniu 12.04.2016r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wszczął dochodzenie w sprawie dopuszczenia się przez radcę prawnego J. [redacted] przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu art.6, art.8, art.12 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 3 ust.2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz.U. 2016 poz.233 ze zm.) poprzez zachowanie nienależytej staranności w podejmowaniu czynności zawodowych.

Dnia 12.04.2016r. radca prawny [redacted] został wezwany przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego do osobistego stawiennictwa celem przesłuchania go w charakterze obwinionego. Na przesłuchanie radca prawny [redacted] nie stawił się. Następnie w dniu 06.05.2015r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [redacted] wydał postanowienie, na mocy którego przedstawił radcy prawnemu [redacted] zarzuty o to, że będąc pełnomocnikiem z urzędu [redacted] w okresie od 16.10.2014r. do 17.03.2016r. nienależycie wypełniał obowiązki pełnomocnika ustanowionego z urzędu poprzez nieusprawiedliwione niestawiennictwo na posiedzeniach sądu w dniach 18.05.2015r. oraz 17.03.2016r., a także nie wywiedzenie apelacji od niekorzystnego dla Mocodawcy wyroku o rentę socjalną t.j. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu art.6, art.8, art.12 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 3 ust.2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz.U. 2016 poz.233 ze zm.)

Po przeprowadzeniu postępowania przygotowawczego, w tym zapoznaniu się z aktami postępowania sądowego w sprawie [redacted] w której radca prawny [redacted] został ustanowiony pełnomocnikiem z urzędu, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego złożył w dniu 9.12.2016r. w Okręgowym Sądzie Dyscyplinarnym wniosek o ukaranie radcy prawnego [redacted] o to, że będąc pełnomocnikiem z urzędu [redacted] w okresie od 16.10.2014r. do 17.03.2016r. nienależycie wypełniał obowiązki pełnomocnika ustanowionego z urzędu poprzez nieusprawiedliwione niestawiennictwo na posiedzeniach sądu w dniach 18.05.2015r. oraz 17.03.2016r., a także nie wywiedzenie apelacji od niekorzystnego dla Mocodawcy wyroku o rentę socjalną t.j. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu art.6, art.8, art.12 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 3 ust.2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz.U. 2016 poz.233 ze zm.)

Radca Prawny J. [redacted] J. [redacted] zawiadomiony prawidłowo nie stawił się również na rozprawę Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w dniu 25.01.2017r. Nie przedłożył do akt również żadnego usprawiedliwienia w tej sprawie. Na rozprawie Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego zaproponowała wymierzenie obwinionemu radcy prawnemu [redacted] kary pieniężnej w kwocie 5.000 zł.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny po zapoznaniu się materiałem dowodowym ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29.09.2014r. powódka [REDAKTOWANE] wniosła do Sądu Okręgowego, [REDAKTOWANE] wniosek o ustanowienie dla niej pełnomocnika z urzędu w postępowaniu o przyznanie jej prawa do renty socjalnej.

Dowód: 1. Wniosek [REDAKTOWANE] o ustanowienie pełnomocnika z urzędu z dnia 29.09.2014r. k. 29;

Postanowieniem z dnia 02.10.2014r Sąd Okręgowy przychylił się do wniosku [REDAKTOWANE] tym samym skierował do Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] wniosek o wyznaczenie radcy prawnego celem reprezentacji praw powódki w przedmiotowym postępowaniu sądowym.

Dowód: 2. Postanowienie Sądu Okręgowego [REDAKTOWANE] z dnia 2.10.2014r. o przyznaniu [REDAKTOWANE] pełnomocnika z urzędu k.30;

Dowód: 3 Korespondencja Sądu Okręgowego [REDAKTOWANE] do OIRP [REDAKTOWANE] z dnia 2.10.2014r. o wyznaczenie radcy prawnego z urzędu k.31;

W dniu 16.10.2014r. Okręgowa Izba Radców Prawnych skierowała do radcy prawnego [REDAKTOWANE] informację o wyznaczeniu go pełnomocnikiem z urzędu dla [REDAKTOWANE] Radca prawny [REDAKTOWANE] odebrał niniejszą korespondencję.

Dowód: 4 Pismo OIRP 2179/2014 z dnia 16.10.2014r. kierowane do radcy prawnego [REDAKTOWANE] o wyznaczeniu go pełnomocnikiem z urzędu dla [REDAKTOWANE] wraz z dowodem nadania k. 32-33;

W dniu 02.04.2015r. radca prawny [REDAKTOWANE] został zawiadomiony o posiedzeniu Sądu Okręgowego wyznaczonego na dzień 18.05.2015r. Radca Prawny odebrał zawiadomienie 14.04.2015r. osobiście kwitując jego odbiór. Na posiedzeniu Sądu w dniu 18.05.2015r. jednak radca prawny [REDAKTOWANE] nie stawił się, co zostało ujawnione w protokole rozprawy w sprawie [REDAKTOWANE]. Na tym samym posiedzeniu Sąd Okręgowy wydał wyrok, oddalając w całości roszczenie powódki [REDAKTOWANE].

Dowód:5 Zawiadomienie pełnomocnika strony o posiedzeniu sądu z dnia 02.04.2015r.wraz z podpisanym w dniu 14.04.2015r. ZPO k.34-35;

Dowód: 6 Protokół rozprawy z dnia 18.05.2015r. w sprawie [REDAKTOWANE]

Dowód: 7 wyrok SO [REDAKTOWANE] w sprawie [REDAKTOWANE] k.37;

W dniu 21.05.2015r. powódka [REDAKTOWANE] sama złożyła wniosek o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem, następnie w dniu 10.06.2015r. również sama złożyła apelację, którą także samodzielnie uzupełniła w dniu 15.06.2015r.

Dowód: 8 Wniosek [REDAKTOWANE] z dnia 21.05.2015r. o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem k.38;

Dowód: 9 Apelacja [REDAKTOWANE] z dnia 10.06.2015r. k.39

Dowód: 10 Uzupełnienie apelacji [REDAKTOWANE] z dnia 15.06.2015r. k.40;

Wskutek wniesionej przez powódkę apelacji Sąd Apelacyjny wyznaczył rozprawę apelacyjną na dzień 17.03.2016r. zawiadamiając o tym fakcie z urzędu pełnomocnika powódki. Radca prawny [REDAKTOWANE] w dniu 09.02.2016r. potwierdził odbiór przesłanego mu zawiadomienia o rozprawie apelacyjnej. Radca prawny [REDAKTOWANE] nie stawił się jednak na rozprawie apelacyjnej w dniu 17.03.2016r. Brak stawiennictwa radcy prawnego [REDAKTOWANE] został potwierdzony w protokole rozprawy w sprawie [REDAKTOWANE].

Dowód: 11 Zarządzenie Sądu Apelacyjnego o wyznaczeniu rozprawy apelacyjnej na dzień 17.03.2016r.k.41;

Dowód: 12 Potwierdzenie odbioru zawiadomienia o rozprawie apelacyjnej przez radcę prawnego [REDACTED] w dniu 09.02.2016r. k.42

Dowód: 13 Protokół rozprawy apelacyjnej z dnia 17.03.2016r. w sprawie III AUa [REDACTED] k.43;

Sąd Apelacyjny wyznaczył kolejną rozprawę apelacyjną na dzień 17.08.2016r. Ponownie zawiadomił pełnomocnika [REDACTED] o wyznaczonym terminie posiedzenia. Radca prawny [REDACTED] stawił się na posiedzenie w dniu 17.08.2016r. Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 01.09.2016r. oddalił apelację. Radca prawny J. [REDACTED] w dniu 08.09.2016r. złożył wniosek o uzasadnienie wyroku.

Dowód:14 Zarządzenie 01.08.2016r. o wyznaczeniu rozprawy k.44;

Dowód:15 Potwierdzenie odbioru odebrania zawiadomienia o rozprawie apelacyjnej przez radcę prawnego [REDACTED] w dniu 17.08.2016r. k.45;

Dowód: 16 Protokół rozprawy apelacyjnej z dnia 01.09.2016r. w sprawie [REDACTED] k.46;

Dowód: 17 Wyrok Sądu Apelacyjnego [REDACTED] z dnia 01.09.2016r. w sprawie [REDACTED] k.47;

Dowód: 18 Wniosek o uzasadnienie wyroku z dowodem nadania k.48-49;

Dowód: 19. Wyrok Sądu Apelacyjnego [REDACTED] w sprawie [REDACTED] wraz z uzasadnieniem k.50-52;

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Po przeanalizowaniu zebranego w sprawie materiału dowodowego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że zarzuty przedstawione obwinionemu radcy prawnemu [REDACTED] przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego we wniosku o ukaranie są zasadne, a wina w dopuszczeniu się zarzucanych mu przewinień dyscyplinarnych nie budzi żadnych wątpliwości.

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na fakt, iż obwiniony dopuścił się kilku zaniechań będąc umocowanym do działania jako pełnomocnik z urzędu w określonym ramami czasowymi jednym postępowaniu sądowym, toczącym się przed Sądem Okręgowym [REDACTED] następnie przed Sądem Apelacyjnym [REDACTED]. Wobec powyższego na podstawie art.12 kodeksu karnego w zw. z art.74(1) ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych należy odpowiednio dwa lub więcej zachowań obwinionego radcy prawnego [REDACTED] podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru zakwalifikować jako jedno przewinienie dyscyplinarne, zwłaszcza, że w przypadku każdego zachowania obwinionego polegającego na zaniechaniu pokrzywdzoną była ta sama osoba t.j. powódka [REDACTED]. W dalszej kolejności należało ustalić, który z Kodeksów Etyki Radcy Prawnego będzie miał zastosowanie w niniejszej sprawie, bowiem zachowania obwinionego zakwalifikowane jako czyn ciągły zrealizowały znamiona kilku przewinień dyscyplinarnych. Z uwagi na moment ostatniego zachowania obwinionego radcy prawnego [REDACTED] t.j. zaniechania stawiennictwa na rozprawie apelacyjnej w dniu 17.03.2016r. - jako właściwy dla oceny wszystkich zachowań obwinionego kwalifikowanych jako czyn ciągły, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przyjął Kodeks Etyki Radcy Prawnego uchwalony uchwałą nr 3/2014r Nadzwyczajnego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r., który na mocy tej samej uchwały wszedł w życie z dniem 1 lipca 2015r.

Radcy prawnemu [REDACTED] zarzucono popełnienie przewinień dyscyplinarnych określonych w art.6, art.8 i art.12 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art.3 ust.2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych, które kolejno nakazują każdemu radcy prawnemu wykonywać czynności zawodowe rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem i zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami. W przypadku świadczenia pomocy prawnej klientowi, radca prawny poza celem takiej pomocy zdefiniowanym w art.2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych, zmierzającym bezpośrednio do ochrony prawnej interesów podmiotów, na rzecz których pomoc jest wykonywana, ma przede wszystkim zgodnie z art.8 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego etyczny obowiązek kierować się dobrem takiego klienta w celu obrony jego praw. Od

radcy prawnego wymaga się także sumiennego wykonywania czynności zawodowych oraz co najważniejsze zachowania należytej staranności, postrzeganej przez pryzmat profesjonalnego charakteru działania (art.12.ust.1) Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Analizując na podstawie ustalonego stanu faktycznego sprawy i dokonując jednocześnie oceny całokształtu zachowań radcy prawnego [REDAKTOWANE] Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie miał wątpliwości, iż radca prawny [REDAKTOWANE] swoim kilkukrotnym zaniechaniem dopuścił się w sposób zawiniony naruszenia wszystkich wyżej wskazanych norm postępowania: t.j. art.6, art.8 i art.12 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art.3 ust.2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych. Radca prawny został ustanowiony jako pełnomocnik z urzędu dla osoby, która w ocenie Sądu Okręgowego wymagała szczególnej pomocy profesjonalnego pełnomocnika, tym bardziej, że przedmiotem postępowania sądowego było wysunięte przez powódkę roszczenie o przyznanie na jej rzecz renty socjalnej, czyli świadczenia mającego duży wpływ na jej dalszą egzystencję życiową. Radca prawny [REDAKTOWANE] pomimo, iż był prawidłowo zawiadamiany przez sądy zarówno okręgowy jak i apelacyjny nie stawiał się ani na rozprawie przed Sądem Okręgowym, na której to rozprawie zapadł dla powódki niekorzystny wyrok oddalający jej powództwo, ale również zaniechał udzielenia dalszej pomocy swojej klientce, a mianowicie: nie złożył wniosku o uzasadnienie wyroku, nie wywiódł apelacji od niekorzystnego dla niej wyroku i następnie nie pojawił się na rozprawie apelacyjnej. Powódka [REDAKTOWANE] samodzielnie na skalę swoich umiejętności dokonała wszystkich powyższych czynności. Postępowanie apelacyjne zakończyło się finalnie oddaleniem apelacji. Nie można zatem w takim przypadku dopatrzeć się jakiegokolwiek rzetelności, ani należytej staranności w prowadzeniu sprawy przez radcę prawnego [REDAKTOWANE]. Należy wręcz jego zachowanie ocenić jako rażąco naganne. Radca prawny [REDAKTOWANE] nie tylko w sposób zawiniony zniweczył główny cel pomocy prawnej jakim było ochrona prawna interesów osoby reprezentowanej, to także naraził ją na procesową utratę roszczenia, gdyby powódka w porę sama nie złożyła wniosku o uzasadnienie i nie wywiódła samodzielnie apelacji. Dwukrotne zaniechanie stawiennictwa radcy prawnego [REDAKTOWANE] na rozprawie raz w Sądzie Okręgowym i ponownie w Sądzie Apelacyjnym, pomimo prawidłowego zawiadomienia przez sądy i potwierdzenia odbioru korespondencji przez radcę prawnego, świadczy o dużej ignorancji przez radcę prawnego [REDAKTOWANE] podstawowych obowiązków jakie ciążyą na każdym pełnomocniku, a także braku szacunku do zasad wykonywania zawodu radcy prawnego. Materiał dowodowy zebrany w sprawie przesądza o lekceważącym stosunku radcy prawnego [REDAKTOWANE] do nadrzędnych wartości i praw etycznych, jakich każdy radca prawny ślubował przy wykonywaniu zawodu przestrzegać. Dodatkowo zachowania jakich dopuścił się radca prawny [REDAKTOWANE] wobec reprezentowanej strony wpływają negatywnie na postrzeganie przez opinię publiczną jakości i znaczenia usług świadczonych przez samorząd radcowski.

Wobec powyższego w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego orzeczona kara pieniężna w wysokości półtorakrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę jest adekwatna do stopnia zawinienia oraz zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego zawiera w sobie również element prewencyjny, mający powstrzymać radcę prawnego [REDAKTOWANE] przed dopuszczeniem się podobnych czynów w przyszłości. Wysokość kary Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił w oparciu o art.65 ust.2ba ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych, oraz Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 września 2015r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2016r. Z uwagi na obowiązującą w dacie popełnienia przewinienia (t.j. 17.03.2016r) kwotę minimalnego wynagrodzenia 1850 zł orzeczona kara pieniężna w wysokości półtorakrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę za 2016r. wyniosła 2775,00 zł (słownie: dwa tysiące siedemset siedemdziesiąt pięć złotych). Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał zaproponowaną przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego karę za zbyt wysoką, zwłaszcza, że jak wynika z uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 1.09.2016r. zaniechania procesowe radcy prawnego [REDAKTOWANE] nie stanowiły bezpośredniej przyczyny negatywnego dla [REDAKTOWANE] rozstrzygnięcia. Okolicznością, która miała wpływ na wybór orzeczonej kary była również postawa radcy prawnego [REDAKTOWANE], który bez usprawiedliwienia zaniechał wzięcia udziału zarówno w postępowaniu dochodzeniowym

wszczętych przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego, jak i postępowaniu przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym.

O kosztach postępowania na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDACTED] orzeczono na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z § 1 ust. 1 pkt 1) Uchwały nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego i wyliczono je na kwotę 1274,60 zł.

Niniejsze orzeczenie nie jest prawomocne. W terminie 14 dni od daty otrzymania orzeczenia z uzasadnieniem przysługuje stronom odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego [REDACTED]

ASupersantnikowski

J. K.

Anna Czajka